

Χρήστος Κηπουρός & Πασχάλης Χριστοδούλου

Πλωτό γεωτρύπανο “Μαραθώνας”

Θράκη Νοέμβριος 2020

“Η άμεση, με δωρεά, απόκτηση πλωτού γεωτρύπανου, από την Ελλάδα. “Μαραθώνας” να είναι, το όνομά του.”

“Και εις άλλα με υγεία! Με εισαγωγικά ή όχι.”

“Όταν στα 6 ναυτικά μίλια νοτιοανατολικά της Κρήτης, της ιδιαίτερης πατρίδας της κ. Αγγελοπούλου- Δασκαλάκη, θα βρίσκεται το πρώην σκάφος της οικογενείας της, Τουρκικό σήμερα γεωτρύπανο “Φατίχ”, τότε, στα 6 ναυτικά μίλια ανατολικά της Ζουράφας, θα είναι το προτεινόμενο να αποτελέσει δωρεά, από την ίδια οικογένεια, Ελληνικό γεωτρύπανο.”

X. Κ. & Π. Χ.

Γράφουν οι Χρήστος Κηπουρός και Πασχάλης Χριστοδούλου {1}

Πρόλογος

Σεμνυνόμαστε για την αείμνηστη συμπατριώτισσα караβοκύρισα, Δόμνα Βιζβίζη, γνωστή ηρωίδα της Επανάστασης του '21, που μεταξύ των άλλων, δώρισε και το καράβι της, την “Καλομοίρα”, στο ευρισκόμενο τότε στα σπάργανα Ελληνικό κράτος, πριν πεθάνει λίγα χρόνια αργότερα, πάμπτωχη. Στην ψάθα, κυριολεκτικά.

Δεν μπορούμε να πούμε το ίδιο για άλλες, έχουσες και κατέχουσες κυρίες, που όχι μόνο δεν έκαναν κάποια σοβαρή δωρεά στο σύγχρονο Ελληνικό κράτος, που παρεμπιπτόντως θα γιορτάσει σε λίγους μήνες τη 200η επέτειο από την εθνική παλιγγενεσία αλλά που προ ολίγων μόλις ετών, δύο καράβια-πλωτά γεωτρύπανα, ναυπηγημένα από την οικογένεια της κυρίας Αγγελοπούλου, κατέληξαν, μέσω διάφορων εταιρειών, να αγοραστούν από τους Τούρκους. Οι οποίοι αφού τα μετονόμασαν σε Φατίχ και Γιαβούζ, ονόματα συνώνυμα με τον Τουρκικό επεκτατισμό, άρχισαν συστηματικές ενεργειακές εισβολές, σε βάρος του Ελληνισμού, μετά των καταπατήσεων των θαλασσιών του χώρων. Τόσο στην ΑΟΖ της Μεγαλονήσου Κύπρου, όπου αυτές εντείνονται και συνεχίζονται, όσο στην ήδη εξαγγελθείσα, για τη θαλάσσια Ελλάδα, εισβολή.

Και όλα αυτά, σε δυο διακριτές περιπτώσεις. Όταν μάλιστα η σχετιζόμενη με τα γεωτρητικά αυτά σκάφη, διατηρεί υψηλότατη επιρροή σε όλα τα νυν και τα πρώην Ελληνικά Κυβερνητικά κόμματα-μορφώματα. Εξ ων και έφτασε να προεδρεύει, άλλοτε στην οργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων και άλλοτε, όπως σήμερα, στην επιτροπή για την 200η επέτειο της παλιγγενεσίας.

Κυρίως θέμα

Μόνο που αυτό δεν είναι επέτειος Παλιγγενεσίας. Αν είναι κάτι, είναι δεύτερος θάνατος. Ο οποίος ας σημειωθεί, όπως άλλωστε λέει και η Αποκάλυψη του Ιωάννη, δεν συναντάται στους ανθρώπους, όπως επίσης, σύμφωνα με το ίδιο ιερό κείμενο, η δεύτερη παλιγγενεσία. Αυτό δεν

σημαίνει ότι δεν υπάρχει δεύτερος θάνατος και αντίστοιχη παλιγγενεσία σε άλλες οντότητες, όπως τα κράτη. Μόνο που στην περίπτωση μας, δεν φαίνεται ελπίδα δεύτερης παλιγγενεσίας.

Και όμως, ακόμη και σήμερα, υπάρχει η δυνατότητα αποσόβησης του θλιβερού αυτού γεγονότος. Η επικεφαλής της επιτροπής για την 200η επέτειο της Εθνικής Παλιγγενεσίας, κυρία Γιάννα Αγγελοπούλου - Δασκαλάκη μπορεί να κάνει, μετά του συζύγου της, κάτι έστω από αυτά που έκανε η συμπατριώτισσα Δόμνα Βιζβίζη. Να δωρίσουν όχι δύο αλλά ένα πλωτό γεωτρύπανο, στην Ελλάδα. Να τους συγχωρεθούν τα πολιτικά αποθαρμμένα, όταν μπορούμε, με απόλυτη βεβαιότητα, να πούμε: “Λεφτά υπάρχουν”. Και μάλιστα πολλά.

Αν δε συμβεί αυτό, τότε, απέναντι στα τρία πλωτά γεωτρύπανα που διαθέτει η Τουρκία, η Ελλάδα μπορεί να κάνει θαύματα με το ένα γεωτρύπανο, μαζί με το άλλο, που υπάρχει παλαιόθεν.

Πρώτο βήμα θα αποτελέσει η άφιξη του νέου πλωτού γεωτρύπανου στο Θρακικό πέλαγος, με τις ομώνυμες Σποράδες. Και όχι τόσο στην περιοχή της Θάσου, όσο κυρίως στην θαλάσσια περιοχή του Έβρου. Όπου μεταξύ άλλων, πρόκειται να ασκήσει το δικαίωμα της εθνικής κυριαρχίας αλλά και να υπάρξει η έναρξη της λεύκανσης και διαλεύκανσης του Αιγαίου πελάγους.

Ο λόγος για τη βραχονησίδα “Ζουράφα”. Και καταρχήν, για τον πυργίσκο μετά φάρου {βλέπε εικόνα Α'}, αφού προηγουμένως βαφεί, μετά της κυλινδρικής τους βάσης από μπετόν, και πακτωθεί παραδίπλα ένας λευκός κοντός, και αναρτηθούν επί αυτού δύο ευμεγέθεις σημαίες, η Ελληνική και η Ευρωπαϊκή, καθώς και η ευρισκόμενη, στο ίδιο μέρος, εικόνα του Αγίου Νικολάου, θα μπορεί να χρησιμεύσει ως αφητηρία για έρευνες υδρογονανθράκων. Επιπλέον, δεν θα χρειαστεί από τα πριν, έρευνα από ερευνητικό σκάφος, αφού οι ενδείξεις για την ύπαρξή τους, δεν είναι και λίγες, αρχής γενομένης από τα επιπλέοντα και παραπλέοντα έλαια και ελαιώδεις ουσίες. Εξ ου και το δεύτερο όνομα της βραχονησίδας: “Λαδόξερα”.

Επίσης εκείνο που ενδιαφέρει, δεν είναι τα πετρέλαια, ως προς στα οποία, πέραν των οικολόγων, η συντριπτική πλειοψηφία των πολιτών έχει μια συσσωρευμένη αντιπάθεια για τα αποκρουστικά ακόμη και στη θέα τους, επιβλαβή υπολείμματα. Και πάνω από όλα στην πίσσα. Εκείνο όμως που ενδιαφέρει είναι η ύπαρξη φυσικού αερίου. Η άντληση αυτού του καθαρού καυσίμου, που είναι γνωστό και ως ο πράσινος χρυσός. Το λέμε αυτό, γιατί μακριά από εμάς, ο μαύρος χρυσός.

Το επείγον με τις ενέργειες αυτές, πέραν των άλλων, σχετίζεται με το ότι αν δεν προλάβουμε ως χώρα, οσονούπω θα επανεμφανιστεί η Τουρκία, επαναλαμβάνοντας τα περί Ελληνικής κατοχής πάγια σχόλια. Ήδη έχει δώσει αρκετά δείγματα γραφής, με έρευνες στην ίδια αυτή περιοχή σε προηγούμενες δεκαετίες ή με τις πρόσφατες συγκεντρώσεις σκαφών και άλλων πλεούμενων και αλιευτικών. Τυχερές, από την άποψη αυτή οι βραχονησίδες του Ιονίου πελάγους, οι μόνες που δεν συμπεριλαμβάνονται στα τετριμμένα αυτά Τουρκικά λεχθέντα και λεγόμενα! Μόνο αυτό δεν έχει γίνει έως τώρα.

Και το κυριότερο όλων, η Ελληνική αυτή κίνηση αφορά το πρώτο μέρος εθνικής κατάστροφης του στρατηγικού σχεδίου της επιστροφής του Αιγαίου στον ιστορικό χώρο που ανήκει, με ταυτόχρονη λεύκανση και διαλεύκανση, όπως λέγαμε, των συνθηκών συνύπαρξης.

Τα τρεις χιλιάδες και πλέον νησιά, νησίδες και βραχονησίδες που κοσμούν με την παρουσία τους το αρχιπέλαγος, πέραν της ιστορικής και της ονομαστικής ταυτότητας που έχουν αποκτήσει όλα, και μετά των σημαιών της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως έχουμε σε προηγούμενα κείμενα προτείνει, έχουν να παίξουν έναν καινούργιο γεωπολιτικό και γεωοικονομικό ρόλο. Όπου

το γεωτρύπανο “Μαραθώνα” έχει να επιδείξει ιδιαίτερα σημαντικό έργο. Να επιβεβαιώσει στην πράξη το ιστορικό του όνομα. Από τον ομώνυμο δρόμο, τον Μαραθώνιο, που θα τρέξει, μέχρι όλα τα υπόλοιπα.

Δεν πειράζει που στο όνομα του γεωτρύπανου δεν βρίσκεται κάποιο νησί ή κάποιος ναύαρχος ή κάποιο άλλο όνομα. Έχει πολύ μεγάλη σημασία, μεταξύ άλλων, σημειωτική, που βρίσκεται αυτό το αιώνιο σύμβολο νίκης. Όταν ακόμη και η Βουλή των Αντιπροσώπων των ΗΠΑ, με την ευκαιρία της συμπλήρωσης των 2500 χρόνων από τη μάχη του Μαραθώνα, τη χαρακτήρισε σε ψήφισμά της, σαν μια από τις σπουδαιότερες στην ιστορία της ανθρωπότητας.

Μπορεί οι Δάτης και Αρταφέρνης να μην μνημονεύονται από κανέναν, και να μην έμειναν στην ιστορία, αλλά το ποιοι είναι οι νέοι Πέρσες είναι γνωστό ακόμη και στους μαθητές του Δημοτικού Σχολείου, χωρίς καν να χρειαστεί να διδαχθούν προηγουμένως, επιπλέον ιστορικά γεγονότα.

Βλέπουν άλλωστε όλοι οι πολίτες καθημερινά εικόνες από τα Τουρκικά ερευνητικά που εισβάλουν σε Ελληνικές θάλασσες, όπως όμως και τα σκάφη του Ελληνικού Πολεμικού Στόλου να προχωρούν σε ζώνες αποκλεισμού, ενθυμούμενοι το μάθημα της ιστορίας, από τη Σαλαμίνα έως τον Κανάρη και τον Κουντουριώτη. Και πριν από όλα τη μεγαλειώδη νίκη του στρατηγού Μιλτιάδη, στη μάχη του Μαραθώνα. Εξ ου και το όνομα του γεωτρύπανου, θα συμπληρώναμε εμείς, λέγοντας: Και εις άλλο Μαραθώνα, με υγεία!

Κατά τα άλλα, το αν υπάρχουν δυο νέα “στενά”, αυτά είναι θαλάσσια. Το ένα είναι τα 6 μίλια, στα δυτικά, της παράνομα Τουρκοποιημένης, λόγω της βίαιης καταστρατήγησης του άρθρου 14 της συμφωνίας της Λοζάνης, Ίμβρου. Το άλλο είναι τα 6 μίλια γύρω από τη βραχονησίδα Ζουράφα και βέβαια περί την νήσο της Σαμοθράκης.

Όταν το Βρετανικό ναυτικό έχει στα πλοία του, ονόματα Αρχαιοελληνικά, και όταν η δική μας χώρα έχει τόσα ονόματα να τιμήσει, τότε, πέραν του “Μαραθώνα”, χρειάζεται για το λόγο αυτό, πολλά νέα πολεμικά σκάφη. Και όχι μόνο τις τέσσερις νέες φρεγάτες, όπως έχει ήδη εξαγγελθεί.

Τα χρειάζεται, όχι μόνο για την εθνική άμυνα, αλλά και για να επιστρέψει, τόσο στο Αιγαίο, όσο και στην Ανατολική Μεσόγειο. Να υπερασπιστεί τον ιστορικό, πολιτισμικό και ζωτικό αυτό χώρο του Ελληνισμού. Και πέραν αυτού, την από αρχαιοτάτων χρόνων κεντρικότητα, όπως επίσης και την ασφάλεια για τους αναρίθμητους πλόες. Τους πλέον πυκνούς στην Οικουμένη ολόκληρη.

Επίλογος λόγος

Πολλές φορές στην ιστορία, ακόμη από την βιβλική εποχή, υπήρξαν γυναίκες και άνδρες, που μετά από μια διαδρομή που δεν ήταν άξια των περιστάσεων, επέστρεψαν στο δίκαιο, την ηθική και την ιστορία, στην οποία και παρέμειναν έκτοτε ως φωτεινά παραδείγματα. Κάποια πρόσωπα εκ των οποίων, εισήλθαν στη χορεία των Αγίων.

Και σε άλλες μεταγενέστερες εποχές υπάρχουν επίσης παραδείγματα προσώπων που έχουν επιδείξει παρόμοια διαδρομή και ρόλους, που τους επέτρεψαν να ανεβούν ως το εθνικό πάνθεο.

Μπορεί το κράτος να μην τους έκανε αγάλματα, όπως π. χ. το συμπατριώτη Ιωάννη Βατάτζη, όμως αυτός δεν παύει να αποτελεί το πλέον φωτεινό ιστορικό πρόσωπο της Θράκης, για να

μείνουμε μόνο στην ιδιαίτερη πατρίδα μας. Ευτυχώς για την Εκκλησία που πρόλαβε, έστω καθυστερημένα, να τον Αγιοποιήσει.

Δεν είναι λίγοι και οι ευεργέτες του έθνους που αφού μεγαλούργησαν οικονομικά στην ξενιτειά, επέστρεψαν στην πατρίδα, καθώς και στο δίκαιο και την ιστορία.

Ακόμη και πρόσφατα, στον εφοπλιστικό κόσμο με τις δωρεές να απαντούν στη ματαιότητα των ματαιοτήτων της πλεονεξίας και της κατατρόπωσης κάθε πράγματος που συνιστούσε στη ζωή τους, οικονομική απειλή. Πρόκειται για ιδρύματα πασίγνωστων προσώπων, με δωρεές απέναντι στις οποίες η δωρεά του υπόψιν γεωτρύπανου ωχριά ως δαπάνη.

Ούτε είναι λίγες οι περιπτώσεις των Ηπειρωτισσών μανάδων, που όταν ξεπροβόδιζαν τα παιδιά τους στη ξενιτειά, τα έλεγαν να μην ξεχάσουν, όταν καζαντίσουν λεφτά, να κάνουν δωρεές για τα καμπαναριά, στις εκκλησίες των χωριών.

Και ποτέ δεν θα πάψουν να υπάρχουν ευκαιρίες για την επιστροφή που λέγαμε. Όλοι μπορούν να διασωθούν και να σώσουν τις ψυχές τους, όσο η αρχαία ρήση: “Προς γαρ το τελευταίον εκβάν, έκαστον των πριν υπαρξάντων κρίνεται”, βρίσκεται σε ισχύ. Όπως το κάνει από πολλών αιώνων.

Σε μια τέτοια εκδοχή μπορεί να ενταχθεί η περίπτωση της δωρεάς πλωτού γεωτρύπανου σκάφους στην Ελλάδα, από την οικογένεια της κυρίας Γιάννας Αγγελοπούλου-Δασκαλάκη.

Η μόνη διαφορά με τις άλλες περιπτώσεις είναι το επείγον. Το ότι η χώρα έχει την ανάγκη να γίνει αυτό το βήμα, εδώ και τώρα. Αν δεν έπρεπε να έχει ήδη γίνει.

Για το θέμα που συζητούμε, δεν έχει καμιά ισχύ η περίπτωση της διαθήκης ή η λειτουργία ενός ιδρύματος, που συνήθως παραπέμπει σε μεταγενέστερες εποχές. Στις μετά θάνατον. Αυτό διότι η αναμενόμενη δωρεά για την οποία έχουμε κάνει τόσο λόγο, επείγει. Εξ ου άλλωστε και ο τίτλος του σημερινού κειμένου, για άμεση απόκτηση. Είναι η ιστορία που βιάζεται και με τη σειρά της πιέζει.

Μόνο αν με το καλό προχωρήσει η σημερινή ιδέα, το πλωτό γεωτρύπανο κατά την άφιξή του στο Θρακικό πέλαγος και πιο συγκεκριμένα στην ανέκαθεν Ελληνική Ζουράφα-Λαδόξερα, είναι βέβαιο ότι θα συνοδεύεται από μικρό αριθμό σκαφών του Ελληνικού πολεμικού στόλου. Με τον ένστολο στόλο όλο, μετά των επιτελών, μόνο να καμαρώνει, για τη νέα ομήγυρη.

Είναι βέβαιο ότι η πολιτική και η στρατιωτική διοίκηση της χώρας θα συμφωνήσουν με τα της παρουσίας του πλωτού γεωτρύπανου και των σκαφών του πολεμικού ναυτικού, κατά την έναρξη των ερευνών και απαραίτητων εργασιών.

Και για να το εκφράσουμε στρατηγικά, όσο και σημειολογικά: “Όταν στα 6 ναυτικά μίλια νοτιοανατολικά της Κρήτης, της ιδιαίτερης πατρίδας της κ. Αγγελοπούλου- Δασκαλάκη, θα βρίσκεται το πρώην σκάφος της οικογενείας της, Τουρκικό σήμερα γεωτρύπανο “Φατίχ”, τότε στα 6 ναυτικά μίλια ανατολικά της Ζουράφας, θα είναι το προτεινόμενο, να αποτελέσει δωρεά από την ίδια οικογένεια, Ελληνικό πλωτό γεωτρύπανο, με το όνομα: “Μαραθώνας”.

Αν παρόλα αυτά, η οικογένεια Αγγελοπούλου-Δασκαλάκη δεν αποδεχθεί να προχωρήσει στην θεάρεστη αυτή πράξη, με όλα όσα αρνητικά της παραγραφούν, και όσα θετικά της μέλλονται, τότε είναι η σειρά του κράτους να βγει στη γύρα. Δεν είναι ντροπή το να βγάλει δίσκο στους

εφοπλιστικούς κύκλους να συνδράμουν, για την απόκτηση του τόσο αναγκαίου πλωτού γεωτρύπανου. Σιγά τα διακόσια ψωροεκατομμύρια, για τους ίδιους, Ευρώ. Αν είναι φυσικά και τόσα.

Όσοι πάντως αρνηθούν, ας αναλάβει να καλύψει την υπολειπόμενη δαπάνη το κράτος, με τους ίδιους να μείνουν με την κακία τους και την ελλιπή τους εθικοφροσύνη. Όσο για εκείνους που θα ανταποκριθούν, η Προεδρία της Δημοκρατίας, οφείλει να αποστείλει ευχαριστήρια επιστολή για την πατριωτική πράξη, δημοσιοποιώντας το σχετικό πίνακα, στην εφημερίδα της Κυβέρνησης.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ

Εικόνα Α΄, Βραχονησίδα Ζουράφα, πηγή: Ν. Λυγερός, λόγοι σοφίας – blogger,

{1} Ο πρώτος διετέλεσε Βουλευτής Έβρου {1993-2000}, ο δε δεύτερος, Δήμαρχος Σουφλίου {1994-1998},

Θράκη 30 Νοεμβρίου 2020,

Εικόνα Α΄, Βραχονησίδα Ζουράφα,

